

отъ една грамада малки кжщички, наредени въ тѣсни и криви улици, както попадне.

Природата тукъ е неизказано хубава, особено на пролѣтъ. Тогава всичко изглежда свѣтло и спокойно. Гължби гугукатъ по дърветата, птички прехвъркатъ отъ клонче на клонче, а ливадитѣ блестятъ съ безброй пѣстри цвѣта.

Исусъ растѣше и наядваше подъ нѣжнитѣ грижи на своята кротка и любяща майка. Още въ ранни години тя го научи на четмо и писмо и го запозна съ свещенитѣ книги. Иосифъ, покрай другото, го учеше на своя занаятъ — дърводѣлство.

Исусъ се развиваше като всички други деца, но се отличавахе отъ тѣхъ по това, че бѣше безгрѣшенъ и чистъ по душа, както цвѣтътъ на розата на пролѣтъ, както бѣла лилия край кристалния изворъ. Той бѣше хубаво и кротко момче, обичаше всички хора и всички хора обичаха невинното и благородно дете. Майка му го обличаше въ червена дългопола дрешка, препасана съ пѣстроцвѣтенъ поясъ. Въ тая спретната дрешка малкиятъ Исусъ често отиваше да си поиграе съ другари по склоноветѣ на хълма около студения пълноводенъ изворъ, отгдето се чуваше неговиятъ звънливъ гласъ.

Светата челядь живѣеше въ тишина и спокойствие. Тамъ никой никога не е чувалъ караници и раздори, защото всички въ кжщи бѣха доволни отъ скромната прехрана, която доставяше Иосифъ отъ занаята си. Въ малката варосана кжщца, гдето живѣеше Исусъ, нѣмаше нищо особно, освенъ много гължби, които се грѣятъ на покрива и сѣнчеста лоза, която се разстила около прозорцитѣ.

Мария, както всички небогати жени, предѣше, готвѣше, ходѣше на пазаръ, а вечеръ съ стомна на